

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

Egész evre 10 — kr.
Félévre 5 " " "
Negyedévre 2 " " "
Egy hónapra 1 " " "
Egyen szám ára 4 kr.

Felelős szerkesztő: **KOHÁNYI GYULA**
Főmunkatárs: **IFJ. MÓRICZ PÁL**
Kiadók: **HOFFMANN és KRONOVITZ.**

Hirdetési díj:

Nagy hasábos példát sorért 5 kr. Nagyobb terjedelmű a többször-
nyezetések alk. szerint jutányos áron vesztnek fel. Helyzet-
napon külön beutazást 30 kr.

A kaján irigység.

Debreczen, szept. 17.

Ausztriában most dülnek-fulnak az emberek haragjukban. Németek és csehek, morvák és lengyelek, noha egyébképpen egy kanál vízben megfojtának egymást, egyben ismét összekerültek. Irigységgel nézik mindannyian a német császárnak magyarországi tartózkodását.

Tudják, hogy miért.

II. Vilmos és mindazok, akik vele vannak, látni fogják, hogy a Lajtán innen egy életérős nemzet lakik, mely dolgozik és gőzerővel vágat a nyugot-európai nemzetek után, hogy elérje őket s hogy helyrehozza azt az elmaradást, melyet egyesegyedül Ausztriának köszönhet.

Míg odaát egy kiélt, föloszlásnak induló országgal van dolga és ha csak némi összehasonlításokat tesz — és semmi kétség aziránt, hogy tenni fog — az összehasonlítás, az abból levonható tanulságok okvetetlenül Magyarország javára, Ausztria kárára lesznek.

Ez fáj az osztrákoknak s mi tagadás, ezt a fájdalmat értjük. Elvégre az osztrák hazafiaknak nem valami fölemelő tudat lehet az, hogy a hatalmas német császár, ki európai politikát csinál, az ő országukról nem valami fényes véleményt alkotott magának.

De egyet nem értünk. Miért harag-

szanak ezért Magyarországra? Uramisten, ez a szegény ország nem tehet róla, hogy ők mostanában olyan csehül állanak.

Ellenkezőleg. Magyarország mindig pénzzel, vérrrel fizetett Ausztriának. Ki tehet róla, hogy Ausztria mindezek dacára nyomorék maradt és magában hordozta a halál csiréit? Ki tehet róla, hogy Magyarország Ausztria dacára még él és hála istennek elég jól érzi magát?

És éppen azért igazán komiszság, amit némely osztrák lap mostanában cselekszik. Tehetetlen dühében toporzékol ellenünk és megrágalmaz bennünket a németeknél. Azt mondja, hogy hiába minden fény, haszontalan minden pompa, melylyel Magyarország a német császárt fogadni készül, az nem fogja eltakarni azt a forró gyűlöletet, mely a magyar-ság szívében lakozik a németekkel szemben.

Hát bocsánatot kérünk, ez rossz-akaratu ferdítés. Mert Magyarországon, tudunkkal, — pedig a magyar viszonyokat illetőleg vagyunk legalább is úgy értesülve, mint a bécsi lapok, — a németek, a nagy, hatalmas Németország fiai és kultúrájuk ellen senkinek nincs kifogása. Minden intelligens ember tiszteli becsüli őket, a mint meg is érdemlik.

De igenis van bennünk és minden jó magyarban jó adag osztrák-gyűlölet.

Osztrák és nem német. Hogy miért, felesleges felelni. A választ mindenki megtalálja Magyarország történetében a mohácsi vésztől napjainkig.

De tudjuk, honnan fúj a szél. Az osztrákok nem tudják elfelejteni azt a kudarcot, melyet színeszetük Budapesten vallott. Fáj nekik az, hogy Magyarország fővárosa bátorkodik magyar lenni és hála istennek napról-napra jobban közeledik ahhoz az ideálhoz, melyért küzdött és a mely Ausztriának meg fogja adni a kegyelmezdőfést.

Nyugodtak vagyunk.

Nagyrabecsüljük a németek eszeségét és nem alaptalanul. Át fognak ők látni az osztrák árulás gyalázatosságán és megvetéssel sújtják majd azt, a ki mást erre a sorsra akart juttatni.

Fognak?

Nem. Ők már is átlátnak rajta. Tesék elolvasni az összes berlini újságot, mit írnak rólunk. Így például a Nationalzeitung vezércikkben foglalkozik a német császárnak magyarországi utjával és ama nézetérek ad kifejezést, hogy a magyarok komoly czéltudatosság és politikai belátás tekintetében messze tulszárnyalták szomszédaikat. A magyar államférfiak — írja az említett újság — még ma is legszilárdabb támasza a hármasszövetségnek, mivel mögöttük áll az egész nemzet. Tudják, hogy a fenyegető szláv áradattal szemben nekik Német-

A „DEBRECZEN” TÁRCZAJA.

Villám Bandi.

— A Debreczen eredeti tárczája. —

Fonóba ment Bandi,
Hol a szép lányok
Pergő csengő orsó mellett
Mindannyi virágok.

„Jó hogy jöttél Bandi
Jer ülj a lócára . . .
Mondd csak jössz-e velünk holnap
Reggel a vásárra?”

„Talán berándulok?!”
„Hekam akkor — nekem
Pantlikát végy szép pirosat
Mit igéretl regén.”

Gondba merül Bandi
Na yot sohajt neha
„Hol vegyek pénzt? Iezig zsidót
Eh: meglopom még ma!”

Sötét az éj ott kinn
A kakasok szólnak . . .
Nyargal is már Bandi — hátán
A lopott csikónak.

Béomlik hajnalnak
Fénye a szobába . . .
Alabástrom keblű lánynak
Oly édes az álma.

Bandi a vásárban
Lopott csikót árul . . .
Mig árulja hozzá egyre
Dicsérete járul.

„Mi e pej csikónak
Hallja kend az ára?”
„Csak egy százas — s igyunk egyet
Ra a tabernába.”

Tabernában Bandi
Mulat kedvesével;
„Loptad e pénzt? Eh még eddig
Kiét loptam en el?”

Hangos tabernában,
Dal zene tánc járja . . .
Liheg-lobog kis lánynak
Piros pánlikája.

„Inged mitől véres?”
„Az Isten nevére
Hallgas — e vér ingem ujján
Iezig zsidó vére.”

Ö-zerezen a lány,
Hirtelen el-áppad . . .

Derüt gyakran követ boru
Vig örömet bánat

Csöcselék nép jajgat
A bus vesztő tere . . .
Villám Bandi büzös lelke
Most szakadt ki éppen .

Ha a róna lombját,
Zord fuvalma éri,
Hervadással élhalással
Be kell neki érni.

Busan szórja lombját
A természet fája . . .
Kis lany után oly mohón kap
E sötét sir szája!

Kósa Ede.

Az okos asszony.

— A Debreczen tárczája. —

Irtá: **Vértesy Gyula.**

Mikor még lány volt, akkor halálosan szerelmes volt bele a férfi, aki akkor nagyon fiatal és nagyon szegény legényke volt, csak szerelemre és nem házasságra való.

A lány pedig, mint afféle okos leány, ráunva az otthoni kétszobás lakás kényelmetlenségére, a pecsenye nélküli ebédekre, a krumplis vacsorákra és arra az egész nyomoruságra, mely körülvette őt és az édes anyját

ország erős váruk. Mi németek, úgy mond, most mikor Ausztri-Magyarország lajthantuli részében a föderalisztikus zürzavar keletkezésében van, érdem szerint tudjuk becsülni a szabadelvű, politikailag érett Magyarországot, mint a békés hármasszövetségnek egyik erős oszlopát.

Igy ír a berlini félhivatalos. Nemde igazunk van, ha azt hisszük, hogy II. Vilmos látogatásának Magyarország politikája számára óriási következményei lesznek.

BELFÖLD.

A püspöki konferencia. A püspöki-konferencia e hó tizenhetedikére volt kitérve hogy a katolikus autonómia ügyében való sürgős főpásztori teendőket megbeszéljék. Miután a német császár látogatása és az udvarnak a fővárosba való tartózkodása a hercegprímás idejét lefoglalják, a konferenciát — értesülésünk szerint — bizonytalan időre elhalasztották.

A magyar katona. Tatán befejezték a hadgyakorlatokat. A külföldi katonai képviselők valószínűleg kíváncsian keresték szemükkel a magyar katonát, kinek vezérsége egykor világszerte ismeretes volt. Amde mióta a legnagyobb abszurdumot, az »osztrák-magyar« fogalmat kitalálták, azóta katonáinknak igaz magyar típus-jellege is megszűnt. Megnyiták, megborították, pecsovics-szerű munderba bujtatták s idegen eszmékkel és kommandóval rángatják. Ily kényelmetlen helyzetben a magyar virtust nemcsak megbénították, hanem a haza szent fogalmát is egészen elhomályosították a »Gesamt-Monarchie« érdekeivel szemben. Szóval, ma már nincs magyar nemzeti katona. A haza, a nemzeti érzés mind ismeretlen fogalmak a közös hadseregben. — Ilyen viszonyok között hitvány anyaggá lesz az ember s a vitézség egy kényszerített öldökös, melynek útján szolgátság, gyűlölet igen de a szabadság és nemes érzés virága sohasem terem meg.

szabadulni óhajtott a szegénységből a férjhezmenés árán.

Meg is szabadult. Cs nos volt és becsületes. S az első gazdag ember, aki belebolondult, el is vette, mert okosan csinálta a dolgot. Addig hittegette a férfit hű reményekkel s nagy kék szemével, addig csalta maga után, míg az teljesen lepre ment s őrfült vagy fogta el a birása után. Csakhogy másképp nem bírhatta, mert a leány már akkor fittyet hányt neki, mikor látta, hogy lángba borult az egész ember. El kellett vennie.

Igy lett azután gazdag asszony belőle. Asszonykorában találkozott ismét a volt szerelmével s akkor azt elkergette maga mellől mert udvarolni próbált neki, Most azután harmadszor találkoztak.

A férfi azóta egyebet sem tett, mint üldözte a lelkéből kifelé ennek a szerelemnek az emléket. Eleintén sokat mulatott, azután sokat szeretet, végül pedig belevetette magát a munkába (ezek a reménytelen szerelmesek feledtető kiránduláseinak a rendes állomásai) s ebből az utolsóból legalább volt annyi haszna hogy az ügyvédi irodája jól ment s szerzett magának valamiesket. Ugy, hogy kezdett már telni fűrdözésre is. Igy aztán, hogy elég módja volt hozzá, ráfogta magára, hogy idegbaja van és elment Borszékre fűrdőni a kilencz fokos »Lohogó«-ba.

Becsületére legyen mondva, nem is tudta hogy az asszony ott van. Csak a véletlen, ez a pakos kölyök, ez keverte úgy a kártyát, hogy összekerüljenek Réthy László és Szombathyné.

Pálffy Móríc gróf.

1812—1897.)

Debreczen, szept 17.

Századunknak egy sötét alakja hunyta be szemét. Pálffy Móríc meghalt osztrák földön 85 éves korában. Megütötte a szél. A magyar ember részvét nélkül látja ősei kriptájába térni, a hol a vöröskői Pálffyok fogadják. Mind a Pálffyok : a vöröskői ág, a borostyánkői ág, a detreki, királyfalvi ; mind az erdői Pálffaktól ered, a kik származásukat fölviszik a XIV század közepéig a Kont családra. Vannak bárók, grófok és hercegek. Volt közöttük a hosszú évszázad folyamán jó és jobb hazafi, van ma is : de a család nagyjában a magyar nemzet sötét napjaiban inkább osztrák volt semmint magyar. A magyar nemzet csak birtokait tudta, Bécs a — jövedelmeit is. A családnak ez a megtántorodása a multban — mely egyébként nem magában álló volt arisztokracziánkban, kicsapongó mértékű alakot öltött Pálffy Móríc pályafutásában.

Tessék elolvasni : A hazaárulás bűnének hosszú sorozata az ő fenyés pályája. Eenyhítő körülmény, hogy a nemzet akkor meghasonlásban volt a trónnal, De ez csak az élő nemzedekre nézve érvényes enyhítő körülmény arra, a mely fátvolt és feledést fogadott, mert a kibékülés művét alkotta a melyben érzelmeit tette a haza ol-tárára.

Azonban jönni fog a história a maga kérelhetetlenségével és itéletet fog mondani azokról, a kik édesanyjukat veszedelmében megtagadák és szerencsetelenségében meggyólták. És ebben a clause macabre-ben, a csontvázak e rémtánczában első fogja pihe-nésre nem mellő csontait zörgetni, a ki most meghalt.

Mikor az ország fegyvert ragadott joga s szabadsága védelmére s kötelességévé tette minden magyar embernek, hogy két héten belül essen haza : Pálffy Móríc azt mondta inkább törüljék ki a magyarok sorából. Utóbb vagy egy évtizeden át fardott abban, hogy a magyar nemzetet törülje ki az elők sorából. Ez az ő helytartóságának az ideje, a mely tele van vérfagyasztó ciznizmussal, gyermeki hütelenséggel és hálatlansággal.

És nézzétek meg az élet nevető torz-areztát. Pálffy Móríc az emberi kor végső ha-

tárán, fejedelmi kegybe és hermelinbe burkolva hal meg az aranygyapjuval a nyakában. A haza nem ütötte vissza. A haza soha sem bizonyult fonkeltebben anyának, mint ebben. De most megütötte a szél meghalt. Biborbányén fog eltemtetni. A história pedig fel fogja támasztani igaz alakjában, s föl fogja öltöztetni érdeme szerint való díszben és mezben.

Pálffy Móríc életének adatai a következők : Vöröskői Pálffy Móríc gróf a főrendiház tagja császári és királyi kamarás, való-ágos belső titkos tanácsos 1812-ben július 12-én született. Mint serdülő ifju lépett az osztrák hadseregbe a 7. számú vértés ezredbe, hol csakhamar kapitányi rangra emelkedett. Politikai szereplése 1847-ben kezdődött, mikor a kormány Pozsony megye adminisztratorává nevezte ki. Egy évvel később mikor Lamberget leszurák, ő igazta legjobban boszúra a bécsi kormányt s munkásságát s egész életét felajánlotta a magyar nép leigázására. Jutalmul nem sokára őrnaggyá nevezték ki 38 esztendőskorában 20 évi katonai szolgálata után s beosztottak Windischgrätz tábornok mellé. Itteni működésének legkiemelkedőbb momentuma az a nyilatkozat, melyet Ivanka előtt tett, kit Kossuth küldött Windischgrätz taborába. Ha igaz az — úgy mond — hogy tizenöt nap alatt minden magyar köteles hazájába visszatérni, akkor én meg szüntem magyar ember lenni. Görgey visszavonulása után Windischgrätz tudvalevőleg megszallotta Győr várat, a város kulcsait aókor Pálffy Móríc vitte Olmützbe Ferenc József császárhoz. Egy évvel később Havnau tábornagymag mellé osztottak be szárnysegédnek, később csendeségi alezredes, utóbb huszár ezredes lett. Egyike volt azoknak a magasoknak, kik 1849 május 17-én fölöltözteték a magyar nemzetet a fegyveres etétel érdekében. Három évvel később a Szent István-rend nagy keresztjét kapta, 1855. pedig vezérőrnagy és az 1. számú lovas hadtest parancsnoka, 1859-ben pedig altábornagy és a zágrábi hadosztály parancsnoka lett és kapott egy rendelt is, s második osztályú vaskoronarendet. Leghazafiatlanabb szereplése az 1861-ik esztendőre é-ik. Ekkor Magyarország kormányzó-jává s egyúttal a 15. huszárezred tulajdonosává nevezték ki. Mint ilyen a legridegebb közönyt nyel működött közre hazája szellemi életének és szabadságának gyilkolásában Bünszamba menő érdemeiért eltávozásakor a Lipórend-

Nagyott nézett László ur, mikor mindjárt az első delután találkozott a Kossuthkunál a szép asszonnyal.

S jette ugyan, hogy ez a találkozás nem nagyon fog használni az ő idegbajának, hanem azért megöriült neki.

Sőt a véletlen, gyakorlott udvarlók szokása szerint, hamarosan a hasznára is fordította, mikor Szombathyné látható csodálkozással és a mellett észrevehető kellemes meglepetéssel kérdezte tőle :

— Hogy került maga ide ?

— Maga után jöttem, nagyságos asszonyom. Megtudtam, hogy itt van, hát ide jöttem.

Hazudott, de az igazság látszatával. Később pedig, mikor az asszonyka oldalán lesétált a Tündérkertbe, a felséges fenyőfák illatos hűsége, úgy érezte, mintha csakugyan ezért az asszonyért jöttél volna ide és szinte csodálkozott rajta, hogy ennyi ideig hogy tudott el lenni nélküle, holott most olyan végtelenül boldognak érzi magát, hogy mellette lehet.

S mennél tovább maradt vele együtt, annál jobban érezte, hogy a lelkét mily erővel lepik el a régi emlékek és a szerelem erős, intenzív ereje hogy hatja át meg át minden idegét s agyának — minden sejtjét.

Sajátságos az emberi lélek ! Hányszor hiszszük azt, hogy ebből a csendes temetőből a belétemetett szerelem sok édes és mégis but okozott emléke soha sem fog feltámadni és mégis az első találkozás biza'las tek'n-

tetére, az első meleg kézszorításra, rendre ébrednek a halottaknak hitt emlékek, mintha csak a végítélet harsonája szólalt volna meg a szép ajkak mosolyában, az epedő szemek ingerlő tekintetében.

Csak egy szó, csak egy tekintet kell a régi emlékeknek és windnyája feltámad egyszerűen.

Járnak, járnak a fenyvesek alatt és a magas, büszke, sudár fák alatt, a tiszta, friss levegőben, büszkén, tisztán kezd kibontakozni szerelmük egész idyllje.

Furcsák ezek a fenyőfák ! Csak a büszke, tiszta lelkék érzik magukat jól alattuk ; ez alázatosak és a bűnösök szinte felnek a büszke sudarak alatt, mert érzik, hogy azok semmiképp sem illenek az ő kishitű, bűnös, megalázkodott lelkükhöz.

Ez a két ember még szerethette a fenyves erdőt. Szerelmük emlékei között egy se volt, a mi miatt bünt érezhetek volna. Tiszta, szinte gyermeken tiszta idyll volt ez az egész !

S milyen csodásan élénk világításban tűnt a szemök elé egész ifjúkori regegyük képe.

Mennyi minden történt azóta mindkettőjükkel és mégis most a találkozás örömében, életük minden prózáját elnyomja e kép verőfényes hangulata.

— Emlékezik, mikor utoljára sétáltunk a Margitszigeten. Leültünk azután az alá a nagy fa alá, amelyik alatt valaha Arany Janos szokott üldögni.

— Igen, a mama hátul jött Szombathy

nagykereszt
rendelkezés
igen szerep
kor a királ
ki s 1849-b
ellen feltá
Most halál
hol szívész
szept. 17-é
kaltenleutg
gyarországh
Pálffy csalá

Hogya

mentem a
tal őrnagy
rend kereszt
Bemut-koz
baró Fejér
getes közbe

— Ige
Azt ta
meg ezt a
nát veszi,
igenybe ves
mosolygott,
en jóslasom

Mikor

a király elő
uyilt előtte
láttam az u
át szakadat
lis ellensége
itelt és neve
összeesküvé
mal láttam
telezetlje va
leki László,
sonló járatt
Megköszönt
tgit kegyelm
kérelmet ki

A kirá
éri csapás
kozom-e Ma
tem, hogy
hogy vagy
azonon eg
genciájával
— Há

urral. Mink
kiket előre
mellem ült
dalra ült.

— Ar
halgatott r
tam. Magam

— Ki
legszebb hi
megjegyezte
szébb és h
dozó gyerm
igazi gyöny

— Ki
miatt.

— Én

— Mo
tasát, amel
a padról !
ebbe a kézs
gást. Pedig
honap mult
nek. Anelk
gesztelt vol

— Cs
meg magát

— A

— De
Tud is a le
szerettem r

— Es
lékszik neg
féfi.

jába, mutattam egy gyalvasat meg dohányt, hogy van odalenn sok! Vigan jöttek velem, a melyik azelőtt legjobban lármázott, annak nyomtam a vállára a legsúlyosabb csomagot, a milyen a vasféle volt s nagy örömiadallal vonultunk be Kaszásfalva. Három napot töltöttem náluk jó barátságban. Hanem azer, mégis azzal bucsuztattak el: Te Birótámol jó támol vagy, de ne jöjj hozzánk máskor aludni, mert a miokéz rosz támol. (Ezek a miokéztámolok vagyis miokéz emberek, mint szolgák és vezetők voltak alkalmazva Biró egy azelőtti kirándulása alkalmával. Mindig heccelték, ijesztgették a bensülötteket a feljűk tartott puskával, kidobták őket a kunyhóból es enyelegetek az asszonyokkal, ami tamolknál nagy illetenség.)

„DEBRECZEN“

politikai napilap.

Köszönettel a múltért és bizalommal a jövőbe fordulunk az új évnegyed küszöbén a »Debrecezen« olvasó közönségéhez.

Az a páratlan fölkarolás, a mely a »Debrecezen« fokozatos fejlődését előmozdította, fényes, bizonyítéka annak, hogy Hajdúvármegye és Debrecezen sz. kir. város közönsége méltányolni tudja a sajtó szolgálatait és különösen a »Debrecezen«-t a mely mindig a függetlenségi és 48-as Kossuth-párt elveihez híven mondja ki véleményét, a vidék egyik legelső napilapjává emelte.

Az olvasóközönség elismerése buzdításul szolgál a »Debrecezen«-nek; mert elvünk, hogy az olvasóközönségnek modern újságot adjunk, a mely a mai igényeknek mindenben megfeleljen és a nemes versenyben fölszességét tegye minden más fővárosi lapnak a járatását.

Sok áldozatot hoztunk a »Debrecezen« korszerű fejlődéséért; a mi olvasóközönségünk elismerése és támogatása volt érte a jutalmuk. Ez az elismerés és a vidéki sajtóban páratlanul álló fölkarolás buzdít bennünket, hogy a lap fejlesztésének munkálatában meg ne álljunk; hanem fokozott erővel, fokozott lelkesedéssel adjunk a mi olvasóközönségünk kezébe független, szókimondó újságot.

A helyi események körülményes, lelkesmeretes és vonzó földolgozásán kívül az országos eseményekre is nagy súlyt fektetünk és nem sajnálunk áldozatot, hogy országgyűlési tudósításainkkal, kimerítő távirati híreinkkel, minden más lapot megelőzve, gyorsan szolgáljuk a mi közönségünket.

Bizalommal hívjuk föl tehát a mi olvasóközönségünket a »Debrecezen« megrendelésére.

A »Debrecezen« szerkesztősége.

Az októberrel bekövetkező új évnegyed küszöbén új előfizetést nyitunk a »Debrecezen«-re s kérjük mindazon t. előfizetőinket, kiknek előfizetése e hó végén lejár, hogy azt idejekorán megújítani sziveskedjenek, hogy a lap szétküldésében fennakadás ne történjék s egyszersmind tisztelettel kérjük lapunk t. barátait a »Debrecezen« szives terjesztésére.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre	— — —	10 frt — kr.
Fél évre	— — —	5 frt — »
Negyed évre	— — —	2 » 50 »
Egy órára	— — —	1 » — »

Mutatványszámokat levelezőlapon nyilvánított óhajra 8 napig ingyen és bérmentve küldünk bárkinek.

A »Debrecezen« szerkesztősége és kiadóhivatala Debrecezenben, Főtéren, a főpostával szemben van, a hova a lap szellemi részét illető közlemények, továbbá hirdetések és előfizetési pénzek küldendők.

A „DEBRECZEN“

kiadóhivatala.

TARKA-ÉLET.

Orpheus.

Orpheus, hogy nője meghalt,
A szép Eurydike
Alvilágra szállt utánna —
Mond a görög szent íge.

Rossz világ, tehát olyasmit
Soha többé ne beszélj,
Hogy a költő jó szerelmes
De csapodar lepke férj.

Más örül ha a koloncztól
Valahára szabadul
S a pokolba etmegye érte
A szerelmes trubadur.

Sebestyén diák.

Hazajöttek a katonák.

Ma delelőtt kangos trombitaszó és dobpergés verte fel az őszi eső sűrű ködétől elálmósodott várost s futott mindenki az utcára szívében jóleső örömmel, hogy Isten hozottat kiálson a mi honvédeknek, akik ime a császár látás fáradalmait fel sem véve újra megérkeztek mi közénk. A máskor olyan rózsásan mosolygó, ma azonban, ki tudná miért, esőbe fulladt hajnalhasadásra pedig derék Alexis bakáink érkeztek haza messze vidékről. Ő elibők nem szaladt még ki a pihenő város lakossága nagyon jókor lett volna az esős időben hanem azért szeretettel köszöntöttük őket mikor felébredtünk s ők sem veszik tőlünk rosz néven hogy nem mentünk ki elibük.

Két különböző világ az, amelyet ami katonáink most bejártak. Az alexis bakák a máskor tejjel mézzel folyó temes völgynek mostan kopár aszott sarlóit taposták, honvédek pedig a burkus császár előtt szereztek újra mint már annyiszor — becsületet a magyarnak.

Szó mi szó, nem vagyok a manőverek barátai közül való, istentelenségnek, emberkínzásnak tartom csupán az egészet, de nem komoly es számítások alapját képezhetős csata-kísérletnek, de itt e rovatban igen nagy hasznát mindig elismerem s ez az, hogy megismeri a katona az idegen vidékeket és azok népeit s ezek viszont megismerik a katonát e katonáról annak lakóhelyét, környezetét. Hejh, sok leányszív tudna erről a témáról

bohó meséket mondani...! De nemcsak bohókát ám, mert az öröm nincsen öröm nélkül, im, hallgassanak csak, mint zokognak a Radnára járó bucsus oláh menyecskék és leányok az Alexisek után s milyen fájó szívvel tekintenek a tatai, tóvárosi, bicskei menyecskék a mi derék honvédek után... De nini, hiszen nem is olyan szomorú ez a kép, új arcok tűnnek elébem, debreczeni magyar leányok csókraváró rózsapiros ajkai beszélnek, hogy nincs már szomorúság, visszatért a jó kedv, a mely elszállt Boldogasszony napján: hazajöttek a honvédek!

S megindul a szóár, kérdik ezt is azt is: milyen arra a világ másféle-e mint itt, a katona pedig öszeüti a bakkancsát s hozzá fog a beszédhez s árad a szó az ajkán a bucsus menyecskékről tatai lányokról meg a burkus császárról, az öreg magyar király ifjú barátjáról... De erről majd Hajdu-Huszár beszél aki imbol szintén haza jött a honvédek sorában s átveszi az ő birodalmát kitévén a szüret e rovatból a magam fajta kontár legénynek...

Hanem kérem, ma még pihen, nézzék el hát hogy én, a néplefektető írkaítam itt a mi derék bakáinkról s kiáltás velem együtt szívből:

— Isten hozta őket haza mi közönség!

Fejő.

Táviratok.

A trónörökös morganatikus házassága.

Budapest, aug. 28. (A Debr. ered. táv. A »Pesti Napló« mai száma olyan szenzációs hírt közöl, mely bizonyára nagy szenzációt fog kelteni. Megtörtént az az eset, hogy egy trónörökös szive hevesebben dobogott, mint azt az udvari és dinasztiai házsabályok előírják és olyanért vert ez a boldogság szív, aki nem született udvarkepésnek.

Ez az ember amint azt az »A e h e n e r V o l k s b l a t t« legutóbbi száma íéja nem más mint Ausztria Magyarország prezumptív trónörököse F e r e n c z F e r d i n a n d főherczeg. A trónörökös Londonban K r u p p n a k, a híres ágyukészítőnek házában megfordult s itt pillantotta meg a szépséges zsidó leányt, kit csakhamar megszeretett.

A leány, ki szintén viszonzotta a főherczeg szerelmét, Kruppnak a háztartását vezette. A szerelem azonban nem maradt csak afféle epizód a főherczeg életében, mert F e r e n c z F e r d i n a n d mog is kérte a leány kezét. A családnak arról, hogy a völgyény Ausztria és Magyarország trónörököse, fogalma sem volt s így a kérelmet teljesítete.

Igy jött létre Ferencz Ferdinand trónörökös morganatikus házassága.

Meg kell azonban jegyeznünk, hogy Magyarországon morganatikus házasság nincs és a kir. herczegnek külön le kell mondani a magyar koronához való igényéről, ha nem akarják, hogy a Krupp leánya királyne legyen.

Hogy ez a regényes történet való, azt megerősíteni látszik az a körülmény, hogy a külügy miniszter megkérte a »Neue Freie Presse«-t, ne közölje a hírt; melyet bécsi tudósítónk ez ideig nem erősített meg.

Oszttrák zürzavar.

Bécs, szept. 17. (A Debr. ered. táv.) Az oszttrákok most már azt sem tudják, hogyan rendezzék zillált politikai viszonyaikat. Teljes fejtelenség uralkodik. A jobb-párt albizottsága értekezletet tartott, hogyan lehetne a parlament viszonyokat rendezni, de minden kísérlet eredménytelen volt. Elnökök kötéllal sem lehet fogni. A keresztény szocialisták a kormányvád alá helyezést fogja indítványozni.

A német császár Budapesten.

Budapest, szept. 17. (A »Debr.« ered. táv.) A székesfőváros középületeinek a díszítését már megkezdették. — Különösen fényes külseje lesz a régi városházának a kivilágításakor. — A nagy épületnek egész

homlokzata vill...
A villamos izzó...
fő a toronyra,
tündökölni a vi...

A tatai

Tata, szept. 17.
A hadgyakorlat...
tekezetet tartot...
nagy elnököt,
nőver minden f...
tek külön vona...
indították és 3...
alomshelyeikr...

Uj

* Személ

Hajdúvármegye...
érkezik haza s...

* A szav

mány ülése M...
ülését a szava...
ugyanott ekkor...
nác-nok hivata...
mindazok rész...
számítását igé...

* Egy

Herkov...
gyümölcs piac...
egy jól öltözöt...
kezdet szilvar...
lier szilvát ve...
czájából előve...
hogy abból ne...
kezebe kezd...
ember egyet g...
válta fel a tr...
errel visszafon...
tenyerébe a le...
között 3 frtot...
vat sem akart...
eltűnt a töme...
későn vette e...
rendőrről az...
Ma reggel ug...
megkarta kis...
asszony megö...
gataskor mag...
lakánelküli g...
meltatlanodv...
napra való al...
mondásokba l...
4 db órat es...
ügyességek.

* Allar

jövő hétenkét...
elnököte al...
tandó közgyö...

* Vörh

napokban vör...
sonczy Almos...
vevő kiment...
elen minden...
lat bezárat...

* Egy

Szegény, de...
jára esabitani...
számát ez az...
a sötét bün...
lyezik vele...
altal, most f...
ploma, remé...
rendőrségnek...
lodak elle...
rubban g...
hatósági szab...
különösen a...
ban alkalmas...
titucio terjed...
nak jellem...
mult a felle...
jainak s miu...
kényszerített...
daja a gyalá...
A III. kerüle...
cseléd leány...
utcai koc...
akarja az...
szobaleány...

homlokzata villamos fényben fog ragyogni. — A villamos izzólampák kábeleit most vezeték föl a toronyra, a melyen két két sorban fog tűndökölni a villamos fény.

A tatai hadgyakorlatok vége.

Tata, szeptember 17. (Saját tud. tuv.) A hadgyakorlatok összes főtisztjei tegnap értekezletet tartottak, amelyen Beck tábornosnagó elnököt, s megbeszéltek a lezajlott manőver minden fázisát. Délben az összes főtisztek külön vonaton elutaztak. A csapatokat elindították és 34 óra alatt mind hazaszállították a lakóhelyeikre.

Ujdonságok.

* **Személyi hir.** Gróf Dégenfeld József Hajdúvármegye főispánja ma este 7 órakor érkezik haza szabadságáról.

* **A szavazati jogot igazoló választmány ülése.** Ma es holnap egész nap tartja ülést a szavazati jogot igazoló bizottság és ugyanott ekkor vetetnek fel Vecsei tanácsnok hivatalos szobájában a felszólamlások mindazok részéről, kik adójuk 2-szeres felszámítását igénylik.

* **Egy pénzváltó sipista elfogatása.** Herkovicz Abraham a hatvan utcai gyümölcs piacon árult édes anyjával, midőn egy jól öltözött ember állott oda és alkudni kezdett szilvára, meg is alkudtak, hogy 20 liter szilvát vesz 80 krért, az alku után tárczájából elővett egy tizest s kérte az asszonyt, hogy abból neki adjon vissza. Az asszony a kezébe kezdte a pénzt olvasni, midőn az ember egyet gondolt és azt mondta, hogy ne váltsa fel a tizest, íesz ő nála aprópénz és evvel visszafordította a markából az asszony tenyerébe a leolvasott pénzt, mialatt ujjai között 3 frtot visszataartott, ekkor már a szilvát sem akarta megvenni s azt drágálva, eltűnt a tömeg közt. Az öreges nő csak jó későn vette észre a csalást s kerestette is egy rendőrrel az illetőt, de annak nyoma veszett. Ma reggel úgy látszik má-sutt bar, de újra megkarta kísérteni a tegnapi operációt, de az asszony megösmerte és elfogatta. — A kihallgataskor magát Béd a Mihály munka és léskésnéküi géplakatosnak mondta és a vádat méltatlankodva utasította vissza. A tegnapi napra való alibi bizonyításnál nagy ellentmondásokba keveredett. Megkobotatván, nála 4 db órat és 3 frtot találtak. Átadták a kir. ügyészségnek.

* **Állandó választmányi ülés** lesz a jövő hétenként szerdán, mely gr. Degenfeld főispán elnöklété alatt fogja előkészíteni a 27-én tartandó közgyűlés tárgyait.

* **Vörheny járvány Csegén.** Csegén a napokban vörheny járvány ütött ki. Dr. Losonczy Almos megyei főorvos erről jelentést verén kimint ez a járvány tova terjedése ellen minden intézkedést megtétetett, az iskolát bezáratta.

* **Egy lélekfűfelfedezett bűnei.** — Szegény, de becsültes leányokat a bűn útjára esabítani s szaporítani az elveszett lelkek számát ez azon jövedelmező irány, amelyben a sötét bűn apostolai működnek s megméltézik vele a közérkölciséget. A rendőrség által, most felfedezett üzemek egy titkos temploma, remélhetőleg elég figyelmeztetés lesz a rendőrségnek arra nézve, hogy a kisebb szalodák ellen őrszését minél szigorúbban gyakorolja és ha kell ellenők a hatósági szabályrendelet 1 §-ának c) pontját, különösen a 7. 33. és 37-ik §. a legszigorúbban alkalmazza s gátolja meg a titkos prostitució terjedését. Most csak egy szegény lányt jellel szilárdaságán és erkölcsi erején mult a felfedezés, ki ellentállott a bűn csábásainak s miután a bűnre minden lehető módon kényszerítették a rendőrség oltalmát kérte gazdáját a gyalázatos lélekfűfelfedezései ellen. A III. kerülethez tegnap sirva jött egy német cseléd leány panasza gazdájára M. F. Váradi utcai kocsmáros ellen, ki őt kényszeríteni akarja az erkölcstelen életre s bárha őt szobaleánynak fogadta neki ígért fizetését

nemcsak megtagadta, de sőt ökövetel a leánytól tartásdíj fejében 1.50 frt napidjat, a leány megértve a veszélyes helyzetet amelybe került, minden módon menekülni igyekezett. — Az ember fenyegetései aztan megtántorították a szegény leányt s a küzdelem vége az erény bukása, a szegény volt. Midőn a leány bűne tudatára jött, megborzadva jövőjétől a rendőrség oltalmát kereste ki s felfedezte a titkos bűn barlangját. Bizunk a főkapitányság szigorában s reméljük, fog módot lenni az erkölcstelen üzemek elterjedésének megállítására.

* **Üldözési mániában levő nő.** Schvarcz Veronka h. nánási varróleány Budapestre utaztában Debreczenben Némét András vendéglősnél szállt meg, hol rajta kitért az örütség. Polyton remeg és fel, visiókat lát s borzongva kigyókról és békákról beszél, melyek testén végig siklanak s a roham végén dühében sikoltozva rogyott össze. A magával ehetetlen s szer ncsétlen nőhöz nehéz bajában dr. Varga ker. orvost hívtatták, ki amennyire lehet, segített a rohamtól kimerült betegre. A leány anyját sürgőnyileg hívták be Debreczenbe, ki gyermekét újra hazaviszi és ápolja odahaza nehéz állapotában.

* **Sebestyén diák véreire** melyek Vigóra k. a cimen fognak megjelenni hirdetett a mult hetekben előfizetési felhívást János s Zoltan lapunk belső dolgozótársai ki most lapunk úján kerü azokat, kiknél gyűjtőívek vannak, hogy azokat jövőköt hőséjejeig lapunk kiadóhivatalához, Hoffmann és Károlyi ú. v. i. t. könyvnyomdájában behűldeni sziveskedjenek, hogy a nyomtatandó példányok száma felől tájékozva lehessen.

* **Halálozások.** Mély fájdalomtól megtört szívvel tudjuk a felejtethetlen jó anyának szeretett gyermeknek, páratlan jó testvérnek, sógoronőnek és áldott jó emlékü rokonnak néhai Karolyi Józsefné szül. Demeter Rózsa asszonyának folyó hó 17-én, reggeli 6 órakor, életének 44 ik, özvegyiségének 17-ik évében 8 napi súlyos szenvedés után történt gyászos elhunytát. Kedves halottunk hűlt tetemei folyó hó 19-én, d. u. 3 órakor fognak az ev. ref. egyház szertartása szerint a Cser-utca 2331. sz. háznál tartandó gyászima után a Kossuth utcai temetőbe örök nyugalomra tetetni. Mely végtiszességtételre rokonainkat, barátainkat, a résztvevő közönséget szomorodott szívvel meghívjuk. Debreczen, 1897. szeptember 17. Banatos gyermeke: Lajos. Édes anyja: Özv. Demeter Janosné, szül. Bujdosó Zsuzsanna. Testvérei: Julianna, özv. Molnár Janosné gyermekeivel. Janos, nejevel Szattler Julianna és gyermekeivel. Lajos, nejevel Holló Máriaival és gyermekeivel. Gizella, férjével Eszenyi Ödön és gyermekeivel. Áldás és béke lengjen drága porai felett! — Mély fájdalomtól megtört szívvel tudjuk a felejtethetlen jó férj, szerető édes apo, nagyapa, hű testvér, nász és jó rokon néhai Polg. Szilágyi Józsefné f. hó 17-én reggeli 6 órakor, életének 53-ik, boldog házasságának 31-ik évében, hosszas szenvedés után történt csondes elhunytát. Kedves halottunk földi részei f. hó 19-én d. u. 3 órakor fognak az ev. ref. egyház szertartása szerint Timar-utca 2276-ik számú házunktól a Kossuth-utcai templomban tartandó gyászszertartás után a Kossuth-utcai temetőbe örök nyugalomra helyeztetni. Mely végtiszességtételre rokonainkat, ösmerőseinket, az elhunyt barátait és a n. é. közönséget szomorodott szívvel meghívjuk. Debreczen, 1897. évi szeptember hó 17. Banatos neje: özv. Polg. Szilágyi Józsefné Varga mária gyermekei: Jozsef, Gábor, László, Eszti, Erzsike, Julianna férjével P. Szathmáry Józseffel és gyermekeik: Jóska, Juliska, és Kálmán. Testvérei: özv. P. Miskolczi Istvánné Szilágyi Zsuzsanna és gyermekei. özv. P. Folk Danielné Szilágyi Mária és gyermekei. özv. P. Pomor Janosné Szilágyi Erzsébet és gyermekei. özv. P. Dobos Istvánné Szilágyi Klára és gyermekei. özv. P. Szilágyi Gaborné Molnár Julianna és gyermeke. Násza: P. id. Szathmáry Mihály nejevel Nemethy Erzsébettel és gyermekeik. Számos közeli és távoli rokonok nevében is. Béke poraira!

* **Aranylant Horkay Lajosnak.** Horkay Lajos ref tanítót, mint a debreczeni munkás dalgyűlet elnökét, rendkívüli és kellemes meglepetésben részesítették a dalárda többi tisztviselői s működő tagjai, elismerésül az egylet érdekében eddig tett fáradozásának és sikeres buzgókodásának, de egyuttal szép tanujelül iránta érzett igaz szeretetöknek: a tegnap este tartott rendkívüli közgyűlésen Farkas István működő tag üdvözölte az elnököt tagtársai nevében és átnyújtott egy igen szép kivitelű aranylantot mint a tagok ajándékát. E tény mutatja, hogy a hála és elismerés nem veszett ki egészen az emberek szívéből. Horkay Lajosnak mi is azt kívánjuk, hogy igen sokáig hordozza a szívből adott ajándékot.

* **Értekezlet drágasági pótlék ügyében.** A debreczeni tisztviselő egyesület nevében van szerencsénk meghívni mindazon állami és állami és államvasuti tisztviselőket, a kik drágasági pótlék kieszközölése végett lépéseket óhajtának tenni a jogász és tisztviselői helyiségében (rózsater) f. hó 19-én vasárnap délelőtt 10 órakor tartandó értekezletre. Debreczenben, 1897. szept. 17. A tisztviselő egyesület igazgatósága.

* **A szivtelen orvos.** Hogy az orvos már hivatásánál fogva is kemény szívű és nem könnyen meginduló természet, azt tudja az egész világ és ez természetes is, de azért az is tudva van, hogy a legnagyobb jótémény, az orvosi tudomány nem hogy kiölné az orvos szívéből az ember szeretetet de mint példák mutatják a legnagyobb emberbarátok az orvosok köréből kerünek ki. Azonban nemcsak az emberi bajok gyógyítása és gyógyíthatlan betegségek orvoslasi módjának feltalálásában, hanem a magánéletben is az emberbaráti intézmények élén is mindeütt ott találjuk az orvosokat. Annál rosszabbul esik most egy orvos szivtelen tetteről írni, ki rideg önzésből egy szegény aggodó anyai szív kínjait hosszabbította meg s kockára tette egy súlyos beteg fekvő gyermek életét. Ezen szivtelen tetthez nem kell kommentár s hogy büntetést érdemel e ölekedett az nagyon természetes, mert első segélyt minden orvos köteles adni nem tekintve azt szegény vagy gazdag az illető, kinek a segély nyújtandó volna. Az ügyben minden esetre sajnálatos, hogy kerülei orvos az illető. Reméljük, hogy a főkapitány e neki feljelentett esetet szigorúan fogja megvizsgálni és a bűn méltó büntetőre fog benne találni. Az esetről a következő jelentést adta be Kozma István 13 sz. rendőr. Tegnapelőtt éjjel Kozma a rendőr gyermeke göresöket kapott, mire az auya kínosan vergődő gyermekén segítő orvosért szaladt. S miután legközelebb egyik helyettes kerületi orvost lelte, őt felsengette, s kérte jönné beteg gyermekéhez. Az orvos ezen kérésere legott azon kérdéssel felelt, van-e pénz e? mert ő, ha h e m f i z e t, n e m m e g y. Azon szavakra, hogy ők a kerületi orvostól ingyen kezeltetnek, a rendőrség közegait kicsinyítőszavakkal illette. Erre a kétségbeesett anya kocsit is akart hozni, de ő nem ment el, hanem becsapta a könyörgő orra előtt az ajtót és lefokudt. Ekkor vitte el Dr. Bruckner-Érnő, ki segített a göresökben szinylődő gyermekén. A jelenvolt orvos konstátálta, hogy ha gyermek még tovább sem kapott volna segélyt, úgy menthetetlenül elpusztult volna. Hol vagyatok ti ilyenkor szép tanok az ember szivtetről.

* **A list olcsóbb lett** című lapunk mai számában foglalt hirdetésre ezután is felhívjuk olvasóink figyelmét.

* **Te ur.** Két munkás cipelt egy nehéz alkotású tárgyat az utcán ma délelőtt és vergődtek igen nagyon. Ugy látszik, az egyik mindenképen azon igyekezett, hogy a teher nagyobb részt át szállítsa a társa vállára. Megálltak és így egyszer p h n őben ez a rendkívül érdekes és jellemző párbeszéd fejlődött ki köztük.

Az egyik, aki érezte, hogy a társa az ő rovasára kiméli magát rászólt:

— Eredj, te ur!

— No! — szól a másik, az izzadság

homlokát az ingeujjával törülgetve — mért vónék már én ur?

— Hogyne vóná, mikor olyan luksuszod van . . .

— Micsoda luxus?

— Hat az, hogy izzad a homlokod, mint az uraknak.

* **Megnyugtató.** Par hét mulva egy álló esztendeje lesz annak, hogy a sok deficit és sok csalódást okozott millenniumi kiállítás berekesztették. És mert igen közel állunk ahhoz, hogy a kiállítás berekesztésének első évfordulója beköszöntsön: szó lehet arról is, hogy a kiállításon részt vett s érmet, vagy oklevelet nyert kiállítók mikor kapják meg ezeket az érmeket vagy okleveleket, amiket megérdemelték. Egyrésze a kitüntetésben részesülteknek talán már el is feledkezett arról, hogy kiállítás volt s hogy ezen a réven valami járna neki, másik része pedig bus lemondással gondolt arra, hogy amire rászolgált, azt nem kapta meg. Ezek most minddannyian kellemes és részben váratlan ajándékban fognak részesülni, ha ugyan hitelt lehet adni annak az ért-sülésnek, amely egy vidéki újságnak jutott ki osztályrészül. Arról van ugyanis szó, hogy a millenniumi kiállítás alkalmával megítélt érmeket és okleveleket még ebben az esztendőben szétküldik, ha ugyan valami közbé nem jön. Az érme és oklevelek már majdnem egészen elkészültek, ami csodaszámba mehet mert még csak egy esztendeje, hogy hozzáfogtak. Amikor erről a hírről megemlékezünk egyáltalán nem állítjuk, hogy a kiállítás kitüntetései csakugyan meg ez évben hozzájutnak a megérdemelt jutalomhoz, mert hát nálunk a lassuságnak kiváló barátjai vannak, akik mindig okoskodnak, hogy a kitüntettek még várhatnak, talán azért is, hogy a türelem erényben kellően gyakorolhassák magukat.

Költemények

Irtá: **Hrabovszky Lajos.***

Kevés a vágyam.

Nem kell nekem gyászbeszéd ha temetnek,
Haragszó sem, ha a sírba letesznek,
Gyászbeszéd lesz két szép szemed sírása,
Haragszó meg a szived dobogása.

A siromra márványból tégy keresztet,
Gyászbetűkkel veresd rá a nevemet,
— A márvány sem lesz figyosabb szivednél,
Sem az írás sötétebb életemnél

S majd ha rólad örökalmot álmodom,
Akkor is a zokogásod halgatom,
Könnyed árja c-ósa, a keresztet,
Az mossa le onnan az én nevemet.

Szenvedés.

Ha majd körüljárt száz világot,
Ezernyi fűrdőt gyógyhelyet,
S vallat az évek nyomni fogják,
Tá'án soká még — úgy lehet;
Ha már nem nyújt gyönyört, sem élvezet
Pezsgős pohár és új kalap,
S ha megjön az első redőcske
A meg most rozsás ajk alatt;
Ha majd ébredni fog szivedben.
Az elnyomhatlan, szörnyű vagy:
Lemondani a nagy világról,
— A szerelemről legalább.
Ha erze majd, hogy a sok üdvért,
Amely a végig nem vezet,
Most már szenvedni is lehetne,
S veszekedni egy keveset;
— Ne menjen ön Romába nagysád,
Látni ez nagyon messze van,
S kísértések lesz kitéve
Erenye unós-unatlan.
Ne utazzék Palesztinába;
Ott sok a szunyog és a pap,
S nagyon felő, hogy egyikőjük
Bajos kezéért hajba kap.
. . . Gondoljon inkább vissza én rám,
Mi voltam és hogy mi vagyok,
Gondoljon vissza s esküszöm, hogy
Nagysád szenvedni, sími fog! . . .

* Az oly korán elhunyt író verséből.

Volt egyszer . . .

Volt egyszer egy barna fiu,
Akit eltemettek,
Még nem értett élet után
Jégvirággal beültetett
Sírhint alá tettek.

Volt egyszer egy szőke leány,
Akit eltemettek,
Czeltevesztett élet után
Vadrózsákkal beültetett
Sírhint alá tettek.

Mért halt meg a barna fin
Mért a szőke lányka?
— A temetőn a szél kaczag
S két kis fejfa daczosan néz
Az éjben egymásra.

Tavaszi eső.

Megsajdul a szívem,
Szemem könybe labad,
Könny borítja mindket
Halovány orcámat.

Nem azért sirok én,
Mint ha beteg volnék,
Mint ha beteg volnék,
S meg nem is gyógyulnék!

Nem is azért vagyok
Oly halovány, sápadt,
Mint ha epeszlene,
Mint ha sorvasztana
Szerelmi bubánat.

Csak azért, mert lá'om
Ezt a borús tajat,
Ilyenkor temették,
Tavaszi esőben,
Szegény, jó anyámat . . .

Resignáció.

Tavaszbán, égő napsugarban élek, [
Merő tavaszt húzódik minden ének,
Mely ajkamon fakad,
Pedig érzem, hogy perezhny ifuságom
Az őszhöz ér, — tarlott virányom
Pár röpke év alatt.

A boldogság mind, mind csak semmivé lesz,
Aszott, velőtlen lelkem mit sem érez
Pár röpke év alatt.
Csak a vén ifju sir fel olykor-olykor
S egy dalt dalol a régi korból,
Mely szivedből fakadt.

Midőn még kedvezőn indult hajója
Forgacsoló vihartól bizton óva,
Derült kék ég alatt,
— Midőn még ep volt szive, ifu lelke,
Melyből, az élet partján szirtre verve,
Most már csak rom maradt. ♪

Jertek leányok . . .

Jertek leányok, jertek hozzám
Gyűljetek ide körümbem
Hisz rajatok kívül a földön
Nem gyönyörködöm semmiben.
Jertek leányok, jertek hozzám.
Aki nagy szánandó beteg
S akit rugdosnak erre-arra
A piszkos lelkű emberek!

Jertek leányok, jertek hozzám,
Mind, kik enyémek voltatok,
S hogy szívem lelkem felderüljön,
Dalt és virágot hozzatok,
Valami lázas, szédítő dalt,
Amitől az agy részegül
S a virágok közt hadd legyen a
Sötét czipruság legfelül.

Jertek leányok, jertek hozzám,
A ti szívetek jó, szelid,
És meg fogja boc-ajtni könnyen
Az én lelk-m nagy vétkeit.
Nektek meggyónok halk beszéddel
Mindent a m csak rám tapad,
Tinektek meggyónom titokban;
Szeretem a virágokat.

Jertek leányok, jertek hozzám
Virágillat volt életem,
Csoda-e most, ha haldokolva
Csak a virágot szeretem.
Virág a lány is — s ez a bűnöm
Szívemnek száz virága volt.
Nappal szőke, fekete éjjel,
S vörös, ha változott a hold.

Jertek leányok, jertek hozzám,
Tőlem ma már kár félmetek,
Virágot kérek loszorura,
S nem mamorterbelt éjéket,
S mert a koszoru itt e földön
Élők számára nem terem
Jertek leányok — jertek ki hozzám
Legyetek ott is én velem!

Költő a lomniczi csucson.

Vegetáriánus és költő.

A régiók vonzzak a költőket és ha testileg nem is, de legalább lelkileg igyekeznek a magasságra szárnyalni.

A költők között azonban akadt egy különös szellem, a neve K ó s a Laos, aki arra törekedett, hogy nemcsak szellemileg, de testileg is feljusszon a legmagasabb pontra, amelynél magasabb pont nincs az egész országban. Ez a magas pont a lomniczi csucs. Most onnan hordozza sas tekintetét e honbázára, amely a mélységből is a legmélyebb tisztelettel tekint fel a boldog csucsra, amelyre a költő fölhágott.

Miért ment fel a költő, aki ujabban a tolszóji elveknek hódol, mert csak fűvekkel és tejjel él és egyéb dolgokról ő maga értesít elég körülményesen a következő levélben, melyet egy miskolci lap szerkesztőjének írt.

Tekintetes Szerkesztő Ur!

Tegnap, vagyis e hó 8-an megmáztam a lomniczi csucst vezetők nélkül, délután 1 óráról 5 óráig fenn voltam s rajta hágam. 5 órakor indultam lefelé, 8 óra a lomniczi nagy vendéglőben várt rám tiszteltből a megterített asztal, de én csak egy pohár tejet voltam képes meginni, megjegyzendő, hogy míg másztam, egész uten vert az eső, mikor meg felértem, kettős szivárvány jelent meg az égen. Jelenleg itt ilyen plakátot használok:

Nyiregyházi Kósa Lajos volt városi mérnök, jelenleg vegetáriánus, ki évről évre fűvekkel táplálkozik mutatja magát és kez bármily nehéz betegnek hasznos orvosságot adni, egyébként mint hazánk nagy költője saját költeményeinek elszavalásával a nagyérd-mű közönséget mulattatni, a legpiszkosabb ruhákat tiszta vízzel kész kitisztítani s ezenfelül a legveszedelmesebb ebek vagy exotikus emberek nem árthatnak neki. E hó 12-én Miskolcra leszek.

Uj-Tatrafüred, 1897. szeptember 9.

Kiváló Szolgája
Kósa Lajos
vegetáriánus és költő

Próbaházasság.

Szucsy Stefan simándi román gazda nemrég megunta az özvegyiséget, amibe pár hónap előtt esett. Választott is magának feleséget; fiatal szép özvegyasszony volt a választott, a kinek még e mellett még igen csinos vagyonecskaja is volt. Szucsy Stefan megkezdte a legénykorában elsajátított ismeretekkel a kurizálást és rövid idő mulva annyira meghódította, hogy az asszony teljes bíralmával ruházta föl. Szucsy azt mondta egy napon az asszonynak,

— Hallod-e te asszony! Én téged elveszlek. Ha hozzám gyűsz, hát holnap megkezdjük a kihirdetést és három hét mulva a polgari pap ele vezettek. Addig is hát annyimint ha fel-ségem volnál: gyere h u r c z o l k o d j h o z z á m.

Az asszony

azán Szucsy

— Bizál

ki, hogy a

s z á z f o

fi z e t. Jó:

Fersze,

ugyan összeál

hogy eztán ó

az asszony m

lassan eladog

zett a házassá

küvöt valami

ketszer is har

Szucsy hazakü

— Hat a

Nekem nem k

Amaz si

panasz után v

— Hat t

— Me

o k o s.

Persze, l

Stefántól be

azonban ugy

Szucsut a j

az elherdalt

r ö l t e.

KÖ

In

— A debreczeni

1. Róza

6680 sz. tjkvb

keri szőlőből

Jenő és neje k

rintert.

2. Nagy

684 sz. tjkvb

ke: Husz László

1220 frtnt.

3. Blaskó

átruházta a d

vett ingatlan

Blaskovits Mih

kötelezettség

4. Kis M

tjkvb felve

ölnyi részletet

Erzsébetnek 3

5. Ármós

területű ujoszt

Jobbagy Mária

6. Szilágy

megveszik Po

reza ondódi f

7. Kovács

megveszik Pap

2 hold 550 □

tert.

8. Mayer

sz. tjkvb, 2

ingatlanait Gr

muelnek 3600

9. Dánie

gyermeké gyár

nek 300 □ öl

és neje Bódy

10. Dánie

gyermeké gyár

154 □ öl terület

Török Marián

11. Abra

és neje Király

és neje Kerek

területű halap

12. Kiss

hold 300 □ öl

veszik Boros

frtnt.

13. Rózs

földjét megves

nyai Maria 13

Az asszony eleinte vonakodott, hanem aztán Szucsu ezzel kenyerezte le!

— Bizalmatlan vagy? Hát jó: kössök ki, hogy a ki visszalép a házasságtól száz forint bánatpénzt fizet. Jó!

Fersze, hogy jó volt. Az asszony csakugyan összeállt Szucsuval, a ki azon a czimen hogy aztán ő gyakorolja fölötte a felügyeletet az asszony minden vagyonát, butorát lassan lassan eladogalta. E közben azonban elérkezett a házasságkötés ideje, de Szucsu az esküvőt valami ürügy alatt elnapolta. Így lett ketszer is háromszor is. A napokban aztán a Szucsu hazaküldte a jegyesét!

— Hát asszony, jó lesz, ha elmész haza Nekem nem köllesz többet.

Amaz sirásra fakad és a sok keszrvos panasza után végre azt kérdezte.

— Hát miért nem köllök?

— Mert nem vagy elég, o k o s.

Persze, hogy nem volt, mikor Szucsu Stefántól be hagyta magát csapni! Most azonban ugy látszik megjött az esze, mer Szucsut a járásbírósaugál a bánatpénz és az elherdalt vagyona irányában bepörlölte.

KÖZGAZDASÁG.

Ingtalanok forgalma.

— A debreczeni kir. törvényszék telekkönyvi osztályánál.

1. Rózsa Sándor eladja a debreczeni 6680 sz. tjkvben felvett 436 öl területű vénkerti szőlőtől 140 öl területű szőlőt Bella Jenő és neje Kilián Mária 1050 forintért.

2. Nagy Zsuzsanna eladja a debreczeni 684 sz. tjkvben felvett homokkerti házastelket Husz László és neje Filkóvszky Mária 1220 frtért.

3. Baskovits Mihályné Reke Piroška átruhazza a debreczeni 2443 sz. tjkvben felvett ingatlanok az öt illető felét, ferje Baskovits Mihálynak 1109 frt végkielégítés kötelezettsége ellenében.

4. Kis Mihály eladja a debr. 1271 sz. tjkvben felvett csapókeri szőlőjének 833 ölnyi részletét Batogh Imre és neje Toldi Erzsébetnek 300 frtért.

5. Ármós Balint eladja 7 hold 367 öl területű ujosztású földjét Nagy Gábor és neje Jobbágy Mária 1500 frtért.

6. Szilágyi Lajos és neje Dobszay Mária megveszik Pongor István és neje Szató Terézia ondódi földjét 1425 frtért.

7. Kovács József és neje Jenés Eszter megveszik Papp Sándor és neje Kiss Julianna 2 hold 550 öl területű földjüket 625 forintért.

8. Mayer Lipót eladja a debreczeni 2381 sz. tjkvben, 2516. és 8212. hrsz. alatt foglalt ingatlanait Guttman Dávid és Guttman Sámuelnek 3600 frtért.

9. Dániel Sándor ugys mint kiskoru gyermeke gyámja eladja homokkerti szőlőjének 300 öl területű részét Katona Gábor és neje Bódy Juliannának 690 frtért.

10. Dániel Sándor ugys mint kiskoru gyermeke gyámja eladja homokkerti szőlőjének 154 öl területű részét Szilágyi János és neje Török Mária 210 frtért.

11. Ábrahám László városi tisztifőgyész és neje Király Erzsébet megveszik Kiss Mihály és neje Kerégyártó Sára 16 hold 1566 öl területű halapi kaszálójukat 900 frtért.

12. Kiss József és neje Dobi Erzsébet 3 hold 300 öl területű ondódi földjüket megveszik Boros András és neje Dáku Mária 1000 frtért.

13. Rózsa Balint elepi 6 nyilas tanya-földjét megveszik Mike Ferencz és neje Bánya Mária 13.000 frtért.

14. Méné János és neje Molnár Zsuzsanna 5 hold 850 öl területű ondódi földjüket eladják Tóth István és neje Horváth Juliannának 2200 frtért.

15. Kalmár József és neje Varga Zsuzsanna megveszik Major Jánosnak a debreczeni 5224 sz. tjkvben 410 frt 52 krtét + 11.691 és 11.692. hrsz alatt foglalt ujosztású szántóföldjeit 410 frt 52 krajczarért.

17. Nagy Imre és neje Kiss Nária megveszik Nagy Agnes Madarász Sándorné e'epi 12 hold 300 öl területű tanyatoldját 3609 frtért.

Sertés vásár.

szept. 16.

Kőbányai sertés piac. Szerbiai: Nehéz páronként 320 kilogrammon felüli sulyban) 56—55 krajczár, közép (páronként 250—260 kilogramm sulyban) 53—54 krajczár Könnyű (páronként 220 kilogrammig terjedő sulyban) 52—53 krajczár.

Sertés létszám: 1897. évi szept. 13-ik napján volt készlet 28.805 darab, 1897 szept. hónap 14-ik felhajtott 211 drb, 1897 szept. hónap 14-ik napján elszállított 403 darab 1897 szept. hónap 15-ik napjára maradt készletben 28.613 drb. A hizott sertés üzlet rányzata élénk.

Budapesti gabonátözsde.

szept. 16.

A készruüzlet hivatalos árjegyzései a következők

Bursa	kilós	Ar 100 kg.	kilós	Ar 100 kg.
Bánsági ó	76	—09—00	80	00.00—00.00
» »	77	—00—00	81	00.00—00.00
» »	78	—00—00	82	— — — —
Tiszavidéki ó	79	—00—00	—	13.65—12.70
» »	76	12.25—12.35	80	— — — —
» »	77	12.40—12.45	81	12.70—12.75
Pestvidéki ó	78	12.50—12.55	82	12.60—12.65
» »	79	12.55—12.65	—	— — — —
Fehérmegyei ó	79	12.60—12.30	80	— — — —
» »	76	12.20—12.40	81	— — — —
» »	78	12.35—12.5	82	12.65—12.70
» »	79	12.45—12.60	—	12.65—12.70
Bácskai ó	76	12.55—12.35	80	— — — —
» »	77	12.25—12.45	81	12.70—12.75
» »	78	12.40—12.50	82	00.00—00.00
Észak magy	79	— — — —	—	— — — —
» »	78	— — — —	80	— — — —
» »	79	— — — —	81	— — — —

	Min. hekt.-ben	Ar kilogram
Rozs elsőrendű	70—72	8.40 8.50
» másodrendű	—	8.30 8.35
Árpa takarmánynak	60—62	6.15 6.40
» egetni való	62—64	6.60 7.30
» serfőzdei	64—66	8. — 10.00
Zab	39—41	6.30 6.50
Tengeri bánsági	—	4.95 5.50
» más nemű	—	4.35 5.35
Repeze bánsági	—	12.20 13.00

CSARNOK.

A jövő reménye.

(Életkép a szabadságharc idejéből.)

Irta: **Somodi József.** 18.

A hősiesség tüneményes küzdelem után IX. Pius pápa viági trónja romba dönt. E naptól kezdve az olaszok, szabad hazát üdvözöltek.

Egy csárdában, három utas ült. Deli élet-erős mindegyik. Előttük telt üveg van. S miután az egyik után poharát fenéki kiürítette, felsohajtott.

Szegény hazám! Alig várom, hogy ismét lássam hegyeit, völgyeit, buzatermő áldott földjét, s hallgassam, szántás-vetés között, a mezők dalos madarait! Sok sok viz lefolyt azóta a szöke Dunán, hogy Világosnál ebu-kott imádozt magyar hazánk! Sok drága, hős vér hiába omlott!

— Igyál czimbora! Ne sohajtozz!
Az elfáradt utasok koczintottak, ittak.
— Bizony pajtas én is azt mondom, mert szentül hiszem: hogyha árulás nem tör-jénik: akkor nekünk sem kellett volna bór-

tömbben sinleni, s majd idegen érdekért har-csolni.

— Mi csak megvagyunk. De a többi czimborák vérökkel pecsételték meg Olaszhon földjén a szabadság szeretetét. Béke legyen hamvaikkal!

— Áldás emlékekre! — sohajt a másik kettő.

A harmadik utas azonban fejét könyö-kére támasztva, pajtasaira való fajó visszaem-lékezés után, mintegy önmagához beszélt.

... Gondoloz-e még reám szivem üdve? Olyan hosszú idő óta nem csoda, ha talán férjhez is mentél. Nem itélek el érte. Hiszen bizonyosan tudomásodra jött halál hírem is. Mert a X-i börtönfelügyelő, Demeter Konrad, a látszat kedvéért, hogy büntetését kikerülje: mind a harmincz fogoly honvédet — szépen eltemette. Felsőbb helyen hálalunkat jelen-tette be. Halotthoz pedig férjhez menni nem lehet.

Ki gondolt volna akkor arra, hogy utánna nézzen a felügyelő jelentésének? Noha ő s az örök később rájöttek a menekülők titkos utjára. Volt annyi észök, hogy azt is el-hallgatták. Még örültek rajta felsőbb helyen, hogy a foglyok meghaltak. Kész nyereség. Nem kell őket táplálni.

De sietek mégis a jó Magyar Tamáshoz. hogy bizonyosat tudjak. S aztán? ! Ha talán csalódnám? Nagy a világ. Megyek, bujdosok addig, míg olyan népre nem találok, amelynek szive forrón dobog a szabadságszeretettől s a hol...

— De elgondolkoztál Andor. Talán otthon kedvesed vár?

— Eitalálad. Oh ha ismernétek az anygalt!

— Ne bu-sulj! A magyarok Istene ha eddig oly csodálatosan vezérelt, megtart ez-után is. Én meg jó szüleim után bánkódok. Ki tudja, életben találok-e?

— Bizzatok czimborák! Igyunk! Jó az Isten! Majd csak visszavezérel szereteteinkhez. Hiszen már ugy se messze vagyunk Magyar-ország határáról. Egy ugrás és meglátjuk régi vitéz bajtársainkat. Annyival is inkább, mert most a császár szent István koronájával ma-gyar királlyá koronáztatva, a politikai menekültek bátran visszatérhetnek most már hazá-jukba.

— Éljen hát a király! Éljen a haza!

Az utasok szemeiben tűz, ajkukon lelke-sültség.

... A magyar ember előtt, bármennyi vésztt állott is ki, Szt. Istvántól kezdve, min-den időben szent volt a király.

A földmives-honvéd azt kérdi hát An-dortól:

— Hogy is mondták csak őseink a po-zsonyi országgyűlésen?

Andor nem késett a felelettel.

... Vitam et sanguinem pro rege nos-tro Maria Theresia!

— Igazad van. Én ugyan nem tudok diáku! de sokszor hallottam a latin mondat értelmét. Erősen él hát szivemben a megkoro-názott magyar király iránti rendületlen kűség.

Egy szivvel és lélekkel kiáltották hát újra poharaikat összeütve:

— Éljen a király! Éljen a haza!

A lelkesülttség csillapultával azt kérdi a földmives-honvéd Andortól.

— Mit gondolsz: vajjon a koronázás után szebb nap süt-e hazánkra?

— Teljesen megvagyok pajtas, a felől győződve.

És a honvéd utasok kebléből, a jobb jö-vőnek erős reménye, ezen meleg öhajításban ismét és újra felhangzott:

— Éljen, éljen hát a király! Éljen a haza!

A szerető sziveket ismét együtt találjuk. Magyar Tamás uram és a felesége, alig ta-lálják helyét a vendégnek...

A háziak örömet csak az árvának ki-mondhatla boldogsága mulja felül.

Folyt köv.

